

Bačetínský ZPRAVODAJ

2/2018

Číslo 2/2018 bylo vydáno 12.12.2018
Bačetínský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín.
Výtisk i distribuce zdarma.

První svíčka na adventním věnci hoří. Dlouho přemýšlím o tom, jak Vám do nového roku 2019 popřeji. V posledních dnech mě napadlo Pokoj lidem dobré vůle! Vždycky jsem to brala jen jako takovou „snobskou“ větu, používanou kdysi i dnes jen lidmi věřícími. Události posledních dní mně však ukázaly její hluboký smysl.

V našich Orlických horách jsou pro mě nyní dvě velké inspirace a motivace toho, že pokud se chce a je dobrá vůle, tak jde všechno navzdory nepříznivým okolnostem na cestě k cíli. Tou první je Neratov. O tamním kostele se říká, že má neuvěřitelnou energii. Kdo jste tam kdy byl, tak mi to možná potvrdíte. Často kolem jezdím, a pokud mám příležitost,

tak se tam zastavím. Pozoruji, jak se toto kdysi zapomenuté místo mění v úchvatnou vísku plnou radosti a klidu. Musela jsem se tedy jet podívat na kostelní věže, dokud byly složené na zemi. Myslím, že takový pohled se mi už nikdy nenaskytne. V tuto chvíli jsou věže již instalované i s novými zvony. Ty mají stejnou porodnici jako náš Celestýnek, jen jsou o pár set kilo těžší. Od parkoviště ke kostelu míváte usmívající se lidi s různým postižením, kteří vás vždy pozdraví a podívají se vám upřímně do očí. Tohle se vám běžně na ulici nestane... Poprvé jsem se tam byla podívat na malou výstavu k záchraně kostela, poprvé jsem samotný kostel navštívila za tmy a poprvé se mi to vše spojilo. Tu zázračnou energii tam přenesli ti lidé, kteří o kostel a celý Neratov bojují. Jejich síla, nadšení, elán a láska se akumuluje do zdí a my, toliko obdivovatelé toho všeho, to do sebe nasáváme.

Dalším takovým symbolem, kde je vůle silnější než třeba rychlost úřednického rozhodnutí, je přestavba školy na Dobřanech. Ne vlastní vinou škole chybí částka okolo 6 mil korun. V porovnání s celkovou částkou, kterou získali dotací, je to asi 1/4. Pan ředitel a přátelé školy se rozhodli, že i přesto se stavebními pracemi začnou a že ty peníze prostě nějak seženou.

Penízky shánějí všemi možnými způsoby. Na podzim se snažily děti. Sbíraly pro zvířátka plody, které vykupovali myslivci. Díky přátelům školy se vydražila např. speciálně vyrobená koloběžka. Nebo v neposlední řadě se vydražilo překrásné piano od firmy Petrof vyrobené ke stému výročí založení republiky. Existuje

transparentní účet, kam mohou všichni přispět. A kdo má zájem, ve škole vám určitě řeknou podrobnější informace.

Mně osobně plesá srdce nad skvělou prací takových lidí, jako jsou neratovští a dobranští. Ale někomu to může vadit. A věřte, že asi hodně vadit. Posledním příkladem jsou „anonymní“ udání na ředitele školy a žádosti o prošetření náhradních prostor k výuce z hlediska hygieny, školství a kdo ví, kam všude ty nesmyly přišly. A proč píšu anonymní v uvozovkách? Protože ten pisatel si „vypůjčoval“ jména a adresy. Jednou takovou zápůjčkou bylo i mé jméno. Už se mi to jednou stalo před 4 lety. Tenkrát to byl šok a musím říci, že je i teď. Pro mě je takové jednání naprosto nepochopitelné, urážející a zhnusující... Jeden blízky člověk mi řekl, že

„Ten kdo něco dělá, tím ukazuje na toho, co nic nedělá!“. Podle mého názoru je to pravda a bude to případ i tohoto chudáka, který se choval jako hlupák. Samozřejmě, že úřady přišly na to, že je vše v naprostém pořádku a někteří z kontrolorů dokonce do sbírky sami přispěli. Jak říká pan ředitel: „Ten člověk ublížil nejvíce sám sobě.“ Sama, ale vím, jak některé věci znepríjemňují život. Jak zabírají myšlenky a hlavně čas, který můžete vyplnit mnohem efektivněji. Proč existují lidé, kterým vadí, že někdo něco dělá? ...

Přesně tady mi vytanulo na mysl to „Pokož lidem dobré vůle!“. A to prosím úplně doslova. Mezi lidmi je spousta lží, nenávisti, zášti a závisti. Nevím, čím to je. Vždyť kdyby si každý nejprve zametl před vlastním prahem, tak

pak nemá potřebu nikomu znepríjemňovat život. Kdo má práci, koníčky a přátele, tak přeci ani nemůže mít čas na takové věci...

Každou negativní myšlenku je potřeba přebít třemi pozitivními. Proto mám velikánskou radost, že aniž bychom se domluvili, tak jsme se sešli s nápadem první adventní neděli někomu pomoci. A to dokonce 4x, snad aby se to potvrdilo...

Petra Melicharová se společně se školkou rozhodla podpořit Spolek Neratov a nakoupí vánoční dárky pro neratovské lidičky. Dárky jsou předem konzultované, takže se nebudou kupovat žádné nahodilosti. V neděli se prodejem vánočního zboží vyrobeného dětmi a jejich rodiči získalo nádherných 1725,- Kč a sbírka pokračuje do 17.12. v místním obchodě.

Vlasta Zelená vyrobila pro vánoční jarmárek své úchvatné perníčky a celý výtěžek z prodeje, 1520,- Kč věnovala Centru Bazalka o.p.s. - www.centrubazalka.cz, pečující o postižené děti.

Děti z dobřanského sborečku si u nás v neděli vyzpívaly 2000,- Kč, které převedou na zmíněný transparentní účet školy.

A v neposlední řadě prodejem vánočních drobností vyrobených Chráněnou dílnou Daneta Hradec Králové bylo vyděláno 1495,- Kč, které budou předány do této dílny.

Pro mě se tím opět ukázalo světlo na konci tunelu a potvrdilo se mi, že nikdy není tak zle, jak se zdá! Chci poděkovat všem, kteří jste v neděli jakkoliv přispěli a to i tím, že jste prostě jen přišli. Nejvíce chci poděkovat těm, kteří

něco dělají pro ostatní. Rozdáváte radost a lásku, která se vám násobně vrátí zpět tím, že vykouzlíte úsměv na tváři druhým. Nic jiného za to nechcete a já si vás proto moc vážím.

A to mé přání do nového roku? Samozřejmě hodně štěstí, lásky, hřejivých slov a pocitu, že někoho máte a nejste na světě sami. No a hlavně „Pokoj všem lidem dobré vůle“.

Gabriela Prýmusová - starostka

Informace z obecního úřadu

Volby

5. a 6. 10.2018 proběhly volby do obecních zastupitelstev obcí. Děkujeme volební komisi za skvělou práci i vám všem, kteří jste přišli k volbám, i když nebylo zdánlivě o co hrát. Nově byli do zastupitelstva zvoleni Luboš Hronovský a Josef Kárník z Bačetiňna a Filip Andrš ze Sudína.

5.11.2018 proběhlo ustavující zasedání obecního zastupitelstva, kde byli zvoleni do funkce starostky Gabriela Prýmusová a do funkce místostarosty Dušan Matohlína.

Z ustavujícího zasedání byl omluven Milan Petr

Úřední hodiny

Od listopadu došlo k drobné úpravě úředních hodin obecního úřadu, a to v pondělí a ve středu 15,00 – 18,00 hod. Paní účetní je v kanceláři vždy v pondělí a ve středu od 8,00 do 15,00 hod a dále ve čtvrtek od 8,00 do 11,30 hod. Nadále platí, že starostka, pokud není na jednání mimo obec, je v kanceláři denně v dopoledních hodinách. Pokud cokoliv potřebujete, zkuste vzít za kliku nebo zavolejte.

Zimní údržba

Zimní údržba pro sezónu 2018/2019 bude zajišťována Zemědělským družstvem Zlatý potok Sudín. V případě, že budete potřebovat něco řešit ohledně vyhrnování, kontaktujte zástupce obce, nikoliv řidiče a vedení ZD.

Poplatky za odpady a psy

Výše poplatků za odpady není v době vydání zpravodaje ještě spočítána. Poplatek za psy nemá Zastupitelstvo obce v plánu měnit. Během měsíce ledna dostanete do schránek rozpis a výši poplatků vč. termínu splatnosti. Nezapomeňte si říci o správnou nálepku na vaše popelnice!

Jubilea

Od nového roku zavádíme novinku v oslavách životních jubileí občanů. Bohužel nejsme schopni z časových důvodů chodit gratulovat každému jednotlivě. Po vzoru jiných obcí jsme rozhodli o změně. Slavit budeme dohromady, vždy jednou za 4 měsíce. Ti, kterých se to bude týkat, dostanou pozvánku a přesné informace. První taková oslava se bude konat během měsíce února a pozvání na ni budou ti, kteří v roce 2019 od ledna do dubna oslaví své 70., 75., 80. a vyšší narozeniny. Vše se bude konat v Rotundě. Nic nebudete muset chystat, a pokud budete potřebovat odvoz na místo, tak to také nebude problém. Těšíme se na setkání a věříme, že s takovou inovací budete spokojeni.

Gábina Prýmusová

Návrh rozpočtu pro rok 2019

Příjmy	Odvěrové třídění RS	Druhé třídění RS	Sevřené rozpočet 2018	Upravený rozpočet 2018	Návrh rozpočtu 2019
Daňové příjmy			5 904 500	5 944 625	5 812 000
Nedaňové příjmy			415 428	426 568	310 428
Kapitálové příjmy			0	0	100 000
		4111		52 981	
Dotace		4112	76 700	81 600	81 600
		4216		0	
		4116		349 008	
		3129	520 000	546 425	0
Celkem:			6 916 628	7 401 207	6 304 028
Čerpání úvěru				0	
Dofinancování ze zůstatku na ZBÚ			500 000	-148 833	500 000
Celkem s financováním			7 416 628	7 252 374	6 804 028

Výdaje	Odvěrové třídění RS	Druhé třídění RS	Sevřené rozpočet 2018	Upravený rozpočet 2018	Návrh rozpočtu 2019
Lesní hospodářství	1037		5 000	5 000	5 000
Ostatní záležitosti v lesním hospodářství	1039	5222	0	0	0
Rybářství	1070		0	6 900	0
		6121	0	0	0
Silnice	2212		380 000	380 000	150 000
Ostatní záležitosti pozem.kom. - cyklostezka	2219		423 000	433 000	20 000
Pitná voda	2310		48 000	48 000	48 000
Odvádění a čištění odpadních vod	2321		12 000	12 000	15 000
Vodní díla v zeměděl. Krajině	2341		0	5 500	0
Mateřské školy	3111		400 000	511 170	450 000
- dotaceMŠMT - chůva		5336		339 008	
Základní školy	3113				
- Trivium Dobřany o.p.s.		5221	76 000	80 000	80 000
Ostatní záležitosti předškolní výchovy	3115	6121	0	81 900	1 000 000
Knihovna	3314		12 000	12 000	12 000
- Kultura RK s.r.o.		5213	2 000	2 000	2 000
Ostatní záležitosti kultury	3319		47 700	47 700	47 700
Ostatní zář.ochrany pamět.,p.o.kult.děd.	3329		0	0	0
- zvonička		6121		0	
Činnosti registr. církví a nábož.společnosti	3330				
- Farní charita Dobruška		5223	5 000	5 000	5 000
Rozhlas a televize	3341		540	540	540
Kultura	3399		145 000	197 100	162 000
-neinv. transfery spolkům		5222		20 000	20 000
Sportovní zařízení v majetku obce	3412	6121	250 000	100 000	250 000
Tělovýchova	3419		90 000	99 500	85 000
- příspěvek na CG 2018		5229	5 000	5 000	5 000
Využívání vol.času dětí a mládeže	3421				
- hasičátka		5229	20 000	20 000	0
Hospice	3525				
- Oblastní charita Červený Kostelec		5229	5 000	5 000	5 000
- Domácí hospic Setkání o.p.s.		5229	5 000	0	5 000
Bytové hospodářství	3612		0	11 079	0
Nebytové hospodářství	3613		176 000	218 687	190 000

- zateplení budovy OÚ + půdní vestavba		6121		27 813	0
Veřejné osvětlení	3631		142 000	104 000	142 000
Pohřebnictví	3632		60 000	60 000	50 000
Územní rozvoj	3636	6121	0	77 500	100 000
Komunální služby	3639		480 000	570 724	485 500
- výkup pozemků		6310	750 000	858 100	0
- malotraktor		6122	0	220 000	
- oplocené kontejnerů		6121	20 000	20 000	20 000
Sběr a svoz nebezp.odpadů	3721		12 000	12 000	12 000
Sběr a svoz komunálních odpadů	3722		325 000	323 000	325 000
Sběr a svoz bioodpadu	3723		40 000	52 000	60 000
Péče o vzhled a veřejnou zeleň	3745		120 000	90 000	30 000
Bezpečnost a veřejný pořádek (krizový zákon 11/	5213		5 000	5 000	12 000
PO - profesionální část	5511		70 000	70 000	54 200
- hasičské auto		6123		0	
PO - dobrovolná část	5512		0		0
Zastupitelstvo	6112		928 500	928 500	1 059 600
Volby prezidenta ČR	6118		0	13 872	0
Volby do obec.zast.	6115			14 916	0
Státní správa	6171		826 600	949 801	880 500
- zabezpečovací systém		6125	0	0	0
- Přísp. na provoz prodejny Marta s.r.o.		5213	24 000	24 000	24 000
Nespecifikované rezervy	6171		905 374	69 050	363 795
Bankovní poplatky	6310		10 000	10 000	10 000
Služby peněžních ústavů a pojištění	6320		30 000	30 000	30 000
Daň z příjmu	6399		30 500	45 600	40 000
Vypořádání dotací	6402		6 414	6 414	24 193
Příspěvky DSO	6409	5329	20 000	20 000	20 000
Příspěvky MAS Pohoda venkova z.s.	6409	5222	4 000	4 000	4 000
Celkem:			6 916 628	7 252 374	6 304 028
Splátky úvěrů	8115		500 000	500 000	500 000
Celkem:			7 416 628	7 752 374	6 804 028
-z toho kapitálové výdaje			1 020 000	1 427 413	1 370 000

Očekávané plnění rozpočtu za rok 2018 k 28.11.2017

Příjmy	462 386
Výdaje	424 804
Rozdíl	38 032

Kačenčina pohádková říše opět ožívá

Dobrovolný svazek obcí Region Orlické hory ve spolupráci s polským partnerem Gmina Bystrzyca Kłodzka v rámci projektu „U nás začíná pohádková říše“ dokázali, že naše společná příhraniční oblast je prostě

pohádková. Na české straně byla oživena Kačenčina pohádková říše, která o sobě v posledních letech nedávala moc znát. Kdo pamatuje její začátky, jistě si vzpomene na vandrovní knížku, do které se sbírala razítka. Sbíráni razítek je stále velmi oblíbená činnost, jak u těch nejmenších návštěvníků, tak i u dospělých. Zejména pokud se sbírají razítka s kouzelnými bytostmi. A těch je po Orlických horách celá řada! Můžete zde potkat princeznu Kačenku, Rampušáka, ale i pašeráky, bludičky a jinou havěť. Ke sbíráni jejich razítek byl vydán nový propagační leták a zároveň byla zjednodušena pravidla pro získání odměn za putování Kačenčinou pohádkovou říší. Kromě sbíráni razítek a vyzvedávání odměn si můžete užít procházku na dvou zcela nových stezkách. Pašerácká stezka vznikla v Orlickém Záhoří v místní části Černá Voda. Trasa dlouhá necelých 5 km seznamuje s pohnutou historií místa a pašeráctvím, které bylo v této oblasti kdysi nedílnou součástí společnosti. Na jednom z pěti zastavení si mohou děti na příklad vyzkoušet zavázat tkaničku na dřevěné obří botě. Totiž pašerák, který si neuměl pořádně zavázat tkaničku, mohl dopadnout velice špatně...

Druhou stezkou dlouhou cca 6 km provází skřítek Frymbulín, který vtipně přibližuje historii Nového Hrádku a okolí. Cesta vede velkou částí lesem, takže je tato procházka zároveň velkým balzámem na duši. Navštívení obou míst můžeme vřele doporučit :) Ale abychom se vrátili k té Kačenčině pohádkové říši. V každé členské obci Dobrovolného svazku obcí Region Orlické hory byla umístěna informační cedule s pravidly o putování Kačenčinou pohádkovou říší a patronem dané obce. Příběhy o každém z nich jsou uvedeny v knize pohádek, kterou lze získat jako jednu z odměn po nasbíráni všech 23 razítek. No a pro ty, kteří informace raději shánějí na internetu, byly zaktualizovány webové stránky www.orlickehory.eu, kde jsou veškeré vydané propagační materiály volně přístupné ke stažení. Velký dík patří paní Haldové, která

původně černobílé patrony vybarvila a tím jim vdechla novou chuť do života. Namalovala také rozcestník s princeznou Kačenkou, který můžete vidět na úvodní straně webových stránek nebo v knize pohádek. Rozcestník se stává jakýmsi symbolem nového pokračování tohoto krásného turistického produktu.

Na polské straně se nachází pohádkové Międzygórze (Mezihoří). V rámci projektu zde byly vyznačeny největší turistické atraktivity – Zahrada pohádek (Ogród bajek), vodopád Wilczki (wodospad Wilczki) a vodní nádrž (Zapora wodna). Po našem vzoru projektový partner vydal cestovní pas, do kterého lze také sbírat razítka. Tyto pasy jsou zdarma k dostání v TIC v Orlickém Záhoří. Ti rychlejší mohou získat i karty s pohádkami z města Bystrzyca Kłodzka nebo knížečku Bájnou cestou z Międzygórze do Orlických hor.

Projekt ale nebyl jen o stezkách, propagačních materiálech a pohádkách. V přeshraničních projektech jde hlavně o spolupráci partnerů a setkávání komunit z obou stran hranice. Minulý rok v prosinci se konalo v Kladské Bystřici pohádkové koledování, kde děti z Orlického Záhoří a děti z Kladské Bystřice společně zpívaly vánoční koledy. K této příležitosti byl vydán česko-polský zpěvník vánočních koled. Další akcí bylo pohádkové putování po Międzygórze, kdy si děti v červnu místo školy udělaly pěknou procházku do zahrady pohádek a k místnímu vodopádu. Společná procházka pak byla završena společným obědem. Hranolky a řízek ocenily děti jak z Čech, tak Polska :) Poslední akcí na polské straně byla noční procházka městem Bystrzyca Kłodzka. Při této akci byly zdarma přístupné veškeré atraktivity města – věže, muzeum sirek, podzemí, kostely a další. Na české straně se konaly dva pochody nově otevřenými stezkami v Orlickém Záhoří a na Novém Hrádku a celý projekt završila akce Kačenčino loučení s létem, které se konalo 1.9.2018 v Deštném v Orlických horách.

Věříme, že při návštěvě Kačenčiny pohádkové říše i pohádkového Międzygórze zažijete spoustu krásných zážitků a třeba se i o ně s námi podělíte!

Michaela Prouzová, projektový manager

Darovat má smysl

Máme za sebou oslavy 100 let republiky, kdy se několikrát skloňovaly všechny její úspěchy i neúspěchy od jejího založení až do dnešní doby. Není to ovšem jen tato doba posledních sta let, kdy jsme měli možnost přispět světu svými vědomostmi nebo českými „zlatými ručičkami“. Již v roce 1907 dal světu český psychiatr Dr. Jan Jánský objev v podobě čtyřech krevních skupin. Krev patří k tomu nejcennějšímu, co člověk může dát. Do dnešní doby se nikomu nepodařilo vyrobit umělou krev, kterou by se dal zachránit život. V momentě kdy člověk z důvodu nehody nebo operačního zákroku ztrácí krev je odkázán na ty, kteří krev darují. Mimo to transfúze krve pomáhá i těžce nemocným pacientům, kteří trpí například onemocněním krve, chudokrevností nebo prodělávají terapie, které naopak zhoršují jejich krevní obraz.

Bohužel neustále se opakuje, že dárci stárnou a těch nových je málo. Pomoci může ale mnohem více lidí.

Vaši pomoc můžete poskytnout pacientům i vy a není to tak složité jak se může na první pohled zdát. Stačí si vzít občanský průkaz, průkaz pojišťovny a dostavit se kdykoliv v odběrových dnech a hodinách bez objednání na Transfuzní oddělení do Fakultní nemocnice Hradec Králové kam naše obec regionálně spadá.

Kdo se může stát dárcem krve?

Krev mohu darovat, pokud:

- je mi 18 - 65 let
- vážím alespoň 50 kg
- netpím vážnější alergii
- neprodělal jsem zánět jater, nebo jiné onemocnění jater
- neprodělal jsem zánět ledvin, netpím chronickým onemocněním ledvin
- neměl jsem toxoplazmozu, tularemii, brucelozu
- netpím onemocněním srdce a cév (infarkt, srdeční vada, vysoký krev.tlak)
- netpím vážným kožním onemocněním
- neměl jsem malárii ani jinou tropickou nemoc
- neprodělal jsem pohlavní nemoc (kapavka, syfilis)
- neprodělal jsem TBC

- netrpím vředovou nemocí žaludku, ani onemocněním žlučníku či slinivky
- neměl jsem tyfus, paratyfus
- netrpím revmatickým onemocněním
- netrpím zvýšenou krvácivostí (z nosu, dásní)
- nemám onemocnění nervového systému (epilepsie, roztroušená skleróza)
- neprodělal jsem zhoubné onemocnění
- v pokrevním příbuzenstvu nemám výskyt Creutzfeldt-Jacobovy nemoci
- neprodělal jsem žádnou transplantaci orgánů
- nejsem alkoholik
- v letech 1980-1996 jsem nebyl déle než 12 měs. v Anglii či Francii
- nejsem HIV-pozitivní, ani nepatřím do tzv. rizikových skupin (promiskuitní způsob života, nitrožilní narkomani, pohlavní styk mezi muži v posl. roce)

Dále musím splňovat tyto podmínky:

- nejsem právě nemocen
- v posledním půl roce jsem nebyl v kontaktu s vážnou nakažlivou nemocí (žloutenka, TBC, pohlavní nemoci, malárie)
- v posledním půl roce jsem nebyl na operaci
- v posledním půl roce jsem neabsolvoval mimo zdravotnické zařízení akupunkturu, piercing nebo tetování
- v posledním měsíci jsem neužíval antibiotika
- v posledním měsíci jsem neměl přisáté klišťe
- v posledním týdnu mi nebyl trhán zub
- u žen: nemám právě menses, nejsem těhotná, od posledního porodu uplynulo aspoň půl roku
- nejedl jsem v posledních 14 hodinách žádné jídlo obsahující tuk (není však vhodné hladovět → jezte jídla bez tuku, pijte dostatek nealkoholických nápojů)

Uvedené podmínky platí "v zásadě". Vhodnost konkrétního člověka pro darování krve posoudí individuálně lékař na transfúzní stanici.
(zdroj: Český červený kříž – www.cervenýkříž.eu)

Charitní zprávy

Nákup třetího charitního auta z prostředků Tříkrálové sbírky

Dne 10. října se před kostelem sv. Václava konala malá slavnost, při které pan farář Alois Šeliga požehnal našemu novému charitnímu autu. Jedná se o třetí charitní vůz, který si vyžádala postupně rostoucí služba lidem nejen v Dobrušce, ale také v okolních obcích. Tentokrát jsme auto zaplatili z našetřených peněz z Tříkrálové sbírky. Jedná se o VW Caddy za 360 tis. Kč. Máme z něj s děvčaty opravdu radost nejen proto, že dobře slouží, ale i proto, že je krásně červené :)

Poděkování všem dárcům jsme umístili i na vozidlo: „Díky Vaší pomoci mohu dojet i k Vám!“

Podzimní dobročinný bazárek přinesl všem radost

Čtyřdenní akce, kterou jsme tradičně uspořádali, se konala od 16. do 19. listopadu. Opět se setkala s velkým zájmem lidí. V pátek 16. listopadu nanosili lidé mnoho krásných a užitečných věcí a darovali je Charitě. Poté byly všechny tyto věci uspořádány, oceněny a rozloženy v pastoračním centru na prodej. Ceny byly stanoveny jako minimální s tím, že pokud někdo

chtěl přispět více, bylo to s díky přijato na činnost. Prodej se konal od soboty do pondělí v čase od 9 do 16 hod. Celkem bylo prodáno 2 810 ks věcí a utrženo 50 513 Kč. Spokojenost byla opět na všech stranách – dárci hrálo u srdce, že mohou darovat, kupující měli radost, že za symbolické obnosy nakoupili věci pro ně užitečné. Charita získala na svou činnost nezanedbatelnou částku a ještě jsme z neprodaného zůstatku věcí darovali oblečení a vybavení potřebným. Asi 70 pytlů s oblečením si ještě druhý den odvezla Diakonie Broumov, která oblečení rozřídí a účelně použije dál. Díky všem darujícím, kupujícím a dobrovolníkům, kteří všichni společně přispěli k úspěchu akce. Další bazárek plánujeme na jaro 2019 před Velikonocemi.

Tříkrálová sbírka 2019 - sobota 5. ledna

Motto Tříkrálové sbírky 2019 již tradičně zní:

**POMOC RODINÁM A LIDEM V NOUZI U NÁS I V ZAHRANIČÍ A
PODPORA CHARITNÍHO DÍLA**

Konkrétním záměrem Farní charity Dobruška je doplnění nabídky zdravotních pomůcek do charitní půjčovny, podpora sociální služby osobní asistence, přímá pomoc lidem v nouzi, podpora aktivit souvisejících s projektem Adopce na dálku v Indii.

Dobrovolníci hlásící se na funkci vedoucího skupinky (nad 15 let) se mohou hlásit už v prosinci, písemné přihlášky dětí budou přijímány už v prosinci.

Kontakt: charita.dobruska@seznam.cz nebo tel. 723 539 100

Text: Ing. Jana Poláčková

Foto: Lenka Ouřadová

PS: V Bačetíně a v Sudíně budou chodit opět skupinky místních dětí s Vám známými doprovody. I když všichni svorně zpívají My tři králové jdeme k Vám..., může se stát, že u Vás na konec zazvoní čtyři králové. Jak my v Bačetíně tak i sama Charita neodmítá děti, které chtějí koledovat. Za nás je to krásné, že děti mají zájem o tuto činnost. Vždy se ptají, co se dá za takové peníze koupit. A pak je taky moc zajímavá, která ze skupinek vybrala více peněz a zda jsme udělali rekord... A co vy, myslíte, že opět trhneme rekord? V roce 2017 se u nás vybralo 12445,- Kč. V letošním roce neuvěřitelných 16183,- Kč. A v roce 2019? Tak schválně... :)

Již předem děkujeme všem, kteří přispějete na charitu penězi a koledničky obdarujete sladkostí.

Gabriela Prýmusová

Charita
České republiky

Darujte jídlo těm, kterým schází

ADVENTNÍ POTRAVINOVÁ SBÍRKA

pro lidi, kteří se ocitají z mnoha různých důvodů
v těžké životní situaci

probíhá od od 2.12. do 23. 12. 2018

V KOSTELE SV. VÁCLAVA v Dobrušce
každou neděli před mší od 8.15 hod. a odpoledne od 17.45 hod.
bude připravený koš na potraviny

V PASTORAČNÍM CENTRU v Dobrušce
každé pondělí od 8.00 hod. - 16.30 hod.
úterý až pátek od 8.00 hod. - 11.00 hod.

V INFORMAČNÍM CENTRU v Opočně
vždy v otvíracích hodinách info centra

I malý dar je velká věc!!!

MŮŽETE DAROVAT:

Trvanlivé potraviny jako konzervy, olej, instantní polévky, trvanlivé salámy, paštiky, těstoviny, luštěniny, mouku, rýži, cukr, sůl, kompoty, mléko atd.

Ovoce a zeleninu v prvotřídní kvalitě.

Finanční dary na netrvanlivé potraviny typu vejce, máslo, chléb atd.

Hygienické, prací a úklidové prostředky.

Blíže informace paní Ing. Jana Poláčková a Helena Petrová,
nebo na tel. 723 539 100, nebo na: charita.dobruska@seznam.cz

Za Vaše dary předem děkujeme.

Hospoda

Po několika letech uprostřed naší obce ožívá budova, která bývala nejdůležitějším místem ve vsi. Sjednávaly se zde obchody, výměny zboží, shánělo dřevo na zimu, slepice nebo náhradní díl na auto. Místní se zde loučili se svobodou jak před svatbou, tak před nástupem na vojenskou službu. Odsud se chodilo do války a sem se z ní vojáci vraceli. Také sem chodili vesničtí po pohřbu nebo po křtinách. Ti nejvěrnější zde nechali celou svou výplatu nebo i kabát. Tady se domlouvalo, jak někomu pomoci nebo uškodit. Samozřejmě je to HOSPODA, srdce vesnice a veškerého dění na vsi. Naše hospoda měnila majitele, vedoucí, nájemce nebo provozovatele. Někteří z nich hospodě pomohli, zvelebili ji nebo ji zvětšili a jiní jí jen byli ku škodě. Pamatuji si hospodu, kde polévka stála u sloupu proti dveřím a od výčepu se jen ozvalo „nečum a nandej si kolik chceš“.

Hospoda nesla různá označení jako Zájezdní hostinec, Jednota Siesta nebo taky hospoda u Č..... Časem se měnila označení, správci, cesta, která se z bláta proměnila až v asfalt, nebo třeba okolí hospody. Vedle hospody stával dům, jehož poslední obyvatelka bývala také zajímavou postavou naší vsi. Ale dost už historie. Naše hospoda má nového majitele, který s ní má dobré úmysly. Důkazem toho je, že pronajal sál hospody obci a ta se jej snaží co nejčastěji využívat. Za pomoci dobrovolníků proběhl generální úklid. Pan majitel zprovoznil záchody a jsme schopni na sále udělat teplo. Řeknu vám

navržené přímo pro tento sál je opravdová lahůdka. Výsledek ale stojí za tu dřinu. Musím zde velice poděkovat všem, kdo přispěli rukou k dílu. A první akce, která zde proběhla, byla kromě brigády repríza

Po několika letech uprostřed naší obce ožívá budova, která bývala nejdůležitějším místem ve vsi. Sjednávaly se zde obchody, výměny zboží, shánělo dřevo na zimu, slepice nebo náhradní díl na auto. Místní se zde loučili se svobodou jak před svatbou, tak před nástupem na vojenskou službu. Odsud se chodilo do války a sem se z ní vojáci vraceli. Také sem chodili vesničtí po pohřbu nebo po křtinách. Ti nejvěrnější zde nechali celou svou výplatu nebo i kabát. Tady se domlouvalo, jak někomu pomoci nebo uškodit. Samozřejmě je to HOSPODA, srdce vesnice a veškerého dění na vsi. Naše hospoda měnila majitele, vedoucí, nájemce nebo provozovatele. Někteří z nich hospodě pomohli, zvelebili ji nebo ji zvětšili a jiní jí jen byli ku škodě. Pamatuji si hospodu, kde polévka stála u sloupu proti dveřím a od výčepu se jen ozvalo „nečum a nandej si kolik chceš“.

- vyčistit a umýt ty originální lustry

divadelní hry našich ochotníků. Dále přednáška k výročí sta let od vzniku první republiky, hasičská okrsková schůze. Také vystoupení mini cirkusu i s mývalem pro děti. Nevěřili byste, kolik toho takový mýval dokáže nadrobit. I velmi zajímavá přednáška dvou bláznů, kteří se vydali se čtyřicet let starým autem na 64000 km kolem světa, což bylo nádherné povídání s krásnými fotografiemi. No a ještě několik pracovních schůzek divadelníků a Babince. A to ještě netušíte, co se do budoucna chystá. Věřím tomu, že ta naše hospoda časem ožije ještě víc a my si v ní dáme spolu třeba zase jedno. Nebo dvě. Děkuji všem, kdo jste se dočetli až do konce a doufám, že se brzy zase potkáme na sále.

Luboš Hronovský

Hodinka nad knihou

Je to zvláštní, možná se mnou budete souhlasit. Mám pocit, že rok je snad čím dál kratší. Odletěl jako vítr. Opět jsou tu dlouhé večery a s nimi i naše „Čtení pro každého“.

Hned napoprvé bylo ve vyhráté čítárně místní knihovny plno. Už jsme se těšili na avizované, vtipné úvodníky z tisku, které se týkaly právě probíhajících oslav 100. výročí vzniku naší republiky. Na řadu přišla i nová kniha H. Pawlowské. O týden později jsme se začeti do pověstí a příběhů z našeho kraje. Například jsme se dozvěděli, proč je zazděné zámecké okno na Skalce.

Máte-li někdo doma pěknou knížku, článek či příběh, který Vás zaujal, přijďte mezi nás a podělte se o svůj zážitek! Rádi Váš příspěvek přečteme. Setkávání, poučení a pobavení není nikdy dost.

Scházíme se už tradičně každý čtvrtek od 17 hodin, a kdo přijde dříve, může si půjčit pěknou knihu nebo časopis domů. Naše paní knihovnice otevírá už v 16 hodin a ráda Vám vyhoví.

Tak na shledanou, pěkné počtení a „slunce v duši“, jak říkal jeden moudrý meteorolog ☺

V. Zelená

K 100.výročí vzniku Československé republiky – roky poté

Před několika týdny jsme si připomněli 100. výročí vzniku naší republiky, která byla vyhlášena 28. října 1918.

V období oslav tohoto významného jubilea bylo napsáno a ve sdělovacích prostředcích uvedeno mnoho pojednání o tom, jak to vlastně v té době, památného října 1918 bylo. Jistě by se našly další skutečnosti a zajímavosti té doby. Možná by ale náhlý přebytek opakovaně podávaných informací o těchto událostech mohl až zahltit.

Proto by bylo vhodné připomenout, co tehdejší pamětníci uváděli o dění a událostech v naší republice, v letech poté, po roce 1918. Jak se žilo, jaké následné události té doby proběhly. A tak nahlédneme, co o tom uvedli naši předchůdci.

K následkům Velké války /1. světová/, která se dotkla svým způsobem všech tehdejších obyvatel naší obce Bačetiňa a Sudína, je uvedeno takto:

Celkem ze Sudína narukovalo do světové války 28 mužů, což bylo 17 % všeho obyvatelstva tehdejší obce Sudín. Obětí byli: Josef Šefc, rolník čp.20 na Táboře, padl v roce 1917 na Italské frontě, Josef Bareš z čísla 15, který zemřel v roce 1917 v nemocnici v Josefově, Rudolf Vidrman, kočí z čp. 13. V zajetí v Rusku byli František Andrš, rolník čp.7, Rudolf Andrš, učitel z č.6 a také Josef Marek, rolník z č.22.

Z pamětní knihy Obce Sudín

Jak se v poválečných letech žilo, rok 1921:

Drahota, ač byly žně obstojné, nepolevuje. Tak v naší obci prodává se 1 kg másla za 52,-K, litr mléka za 3,-K, 1 kg masa hovězího za 14,-K, vepřového za 26,-K, 1/2 litru piva za 1K 40 haléřů. Jeden metr dříví za 52,-K, 1 q obilí jak kdo může, žito za 350,-K, pšenice za 400,-K, oves 320,-K.

Ze školní kroniky Obce Bačetiňa

Pozemková reforma:

Z poválečných zákonů největší důležitost pro okolní obyvatelstvo měl zákon " O pozemkové reformě". V nejbližším okolí na Spáleníšti přišla v úvahu jen část tohoto zákona o tak zvaných drobných pachtýřích, jímž dostala se do vlastnictví dříve pronajatá půda z majetku panství Colloredo-Mansfelda na Opočně. V Sudíně nepřišlo v úvahu nic, poněvadž na zdejším katastru

není půda v majetku žádného velkostatku, kterýchžto vesnic bylo velmi málo.

Z pamětní knihy Obce Sudín

K události roku 1921:

Začátkem měsíce října vrátil se do Uher bývalý císař Rakouský, Karel Habsburk se svojí paní Zitou ze Švýcar, aby vstoupil na královský trůn. Poněvadž byl smlouvou Triatlonskou navždy trůnu zbaven, byl zajmut a odvezen na ostrov Madejru, náležející Portugalsku, kde je strážěn, aby odtamtud se více nepokusil o návrat. Naše republika tím byla ohrožena a na hranici Slovenska vyhlášen byl nástup vojska do zbraně. Kdyby bývali Uhři neodstranili Karla, vznikla by bývala jistě válka. Poněvadž ale čelili nebezpečí výprasku, podrobili se diktátu Československa, Jihoslovenska, Rumunska, jakož i celé Velkodohody a tak bylo srážce zabráněno.

Ze školní kroniky Obce Bačetín

Rok 1925, narozeniny prezidenta T.G. Masaryka:

Na oslavu 75. narozenin našeho pana prezidenta pořádána byla dne 7. března školní slavnost. Také Spolek dobrovolných hasičů pořádal oslavný večer v neděli 8. března na sále u Šintáků se skvělým programem: přednáška, Bývalí Čechové /čtyřhlavý sbor/, Teče voda teče /sbor/, báseň T. G. Masarykovi od Fr. Jaroše. Poté slavnostní představení "Za roboty" od J. Berana. Večer vydařil se velmi pěkně, takže přítomným se nechtělo ještě ani jít domů, ačkoliv již bylo hodně po půlnoci.

Ze školní kroniky Obce Bačetín

Rok 1925, volby do poslanecké sněmovny:

Dne 15. listopadu bylo ve znamení voleb. Již hodně neděl před volbami bylo možno sledovati v novinách hlavně a později na schůzích pořádaných i v nejzapadlejších vískách horečný předvolební ruch. Tiskárny chrlily spoustu letáků a seznamovaly jednotlivé strany, jak co hodlají pro blaho občanů učiniti. Jedni slibovali snížení daní, těch bylo nejvíce, jiní slibovali svým voličům málo práce a mnoho mzdy-ráj na zemi, třetí slibovali ve městech větší mzdu, na vesnici menší daně a větší honorování jejich produktů. Všichni slibovali voličům blaženost věčnou.

Výsledek volební ve zdejší obci byl tento /Bačetiň/:

Čs.strana lidová	95 hlasů
Republikánská strana	81
Živnostenská .	23
Komunisté	9
Národní demokraté	2
Čsl.socialistická	2
Strana agrární	2

V Sudíně byl výsledek voleb následující:

Republikánská strana	51 hlasů
Čsl.strana lidová	6
Živnostenská strana	3
Čsl. Socialistická	1

Ze školní kroniky Obce Bačetiň

Tolik tedy k dění u nás, o letech následujících po vzniku Československé republiky. Bylo by toho jistě více k přečtení o životě generací lidí před námi, kteří až na ojedinělé výjimky nejsou v dnešní době již mezi námi.

Zdeněk Šlitr

Malý pohled zpět aneb co už máme za sebou

Denní tábor Bačetiňáček 2018

málo se setkáváme a málo si voláme. My jsme prostě tak nějak Mimoni v komunikaci. A právě téma mimoní komunikace nás inspirovalo.

Z časových důvodů jsme museli udělat pouze jeden turnus a už tak budeme pokračovat i v dalších letech. Tématem byli Mimoni. Ale ty pohádkové žluté fazole jsme připomínali jen oblečením. Mnoho starších lidí nám říká, že dnes nerozumí moderní komunikaci. Všichni si píšeme SMS nebo meily,

Vzali jsme to hezky od pravěku a nástěnných maleb přes trubadúry, osídlování území a stavbu města, až po průmyslovou revoluci a inovaci. Vyrobili jsme si vlastní MIMONBŮK, kde, když jsme chtěli něco sdílet, museli jsme to opsat a vzkazy na zeď přátel přidělovat kancelářskou sponkou. Jestli do té doby někdo z dětí nechápal, jak to vlastně funguje, tak tady mu to bylo názorně ukázáno. Vzkazy frčely stejnou rychlostí jako v opravdovém Facebooku.

Počasi nám přálo. Dalo by se říci, že až moc. Program jsme se snažili uzpůsobit venkovním teplotám, které byly hodně nad 30°C. Hřiště bylo tak prašné, že po 3 minutách hry Pamatovák, na sebe děti neviděly 😊.

Z bazénků jsme vytvořili Aquapark, měli jsme vodní bitvy a i přes to, že nás přijeli ochladit hasiči z Domašina a pustili na nás celou cisternu vody, přehřátí se několik dětí neubránílo. Ty nemocné jsme pak zásobili pozdravy na sociální síti, kde nás napjatě sledovali. Asi nejlepší hrou, za kterou vedoucí sklídili maximální dětskou pochvalu napříč věkovými kategoriemi, byla překážková dráha s vodou a lá Pevnost Boyard. Tu vymyslel Miloš Hejzlar a ocenili jsme ji i my dospělí. No a ten úplně nej nej hit? No přeci Můj banana fón... Je to písnička pro děti ve školkovém věku. A protože Mimoni milují banány a ještě bylo téma komunikace, tak prostě zapadla. Je to neblbější písnička jakou jste kdy slyšeli 😊. Ale je sakra chytlavá! Navíc má danou

taneční sestavu, kterou zvládnou úplně všichni vč. mě, pohybového antitalentu. Na tuto píseň jsme se svolávali, s ní jsme se vítali a s ní se také loučili. Každý rok jsme měli problém děti nějak svolat na nástup. Nutně potřebovaly něco dodělat, nebo se převléknout atd... Tentokrát jsme se rozhodli, že jim dáme čas celou tu písničku, aby nebyly ve stresu. A taky jsme měli v plánu se do pátku všichni naučit tu taneční sestavu a nafilmovat si ji. Jakmile děti uslyšely první tóny skladby, okamžitě všeho nechaly a za pár vteřin byly nastoupené a tančili jsme. Sestavu jsme natáčeli už ve středu 😊😊😊. Z vyprávění rodičů víme, že si ji děti pouštěly ještě celý večer doma a učily ji tančit sousedy... V pátek jsme si smutně v duchu počítali, kolikrát ji ještě uslyšíme a mnohé děti tančily, ještě když nastupovaly do auta.

Na letošním táboře bylo rekordních 54 dětí. Jídlo vozil Miloš Hejzlar z Kounova od Stejků v nádobách z dobřanské školy. Svačiny nám chystala Iva Bednářová. Výbornou pomocí byla příprava potřebného materiálu pro soutěže Pepou Dlouhým. S foťákem nás na každém kroku provázela Hela Bečvářová. Praktikanty v oddíle byli Kuba Prýmus, Kristýnka Bečvářová, Eliška Zoulová, Adélka Vymetálková a Verča Čepelková. No a vedoucími oddílů pak byly Lucka Machová, Monča Pólová, Olča Dušková, Erika Cigánková a já.

Co říci závěrem? Po všech se mi docela dost stýská!!! Moc se těším na příští rok a slibuji Vám, že zase bude nějaká super písnička ;-). Tak za rok ve stejnou dobu, na stejném místě a snad ve stejném obsazení.... Můžu Banana foóón!!!

Gábina Prýmusová

Stežka odvahy – Persefoniny perly

Druhý pátek v září jsme se tradičně sešli na stezce odvahy. Letošní téma bylo přímo mýtické a děsivě temné. Museli jsme se totiž dostat pomocí Chárona přes řeku Stix do říše zemřelých k vládci Hádesovi a jeho ženě Persefoně. No, a abychom se z té říše dostali, museli jsme získat Persefoninu perlu, kterou sám Hádes hlídá... Startem prošlo přes 130 dětí. Děkujeme všem, kteří strašili nebo se podíleli na přípravách této úžasné a tradiční akci.

Příběh Persefony

Persefona byla krásná dívka, snad právě proto ji Zeus slíbil za ženu svému bratru Hádovi, bohu podsvětí. Její matka Démétér o tomto slibu nic netušila. Těšilo ji sledovat svou krásnou dceru ve hrách s vílami, těšit se z krásných květů. Právě v takové chvíli se před ní jednou otevřela země, z propasti se vyřítil se svým černým vozem Hádes, dívku strhl na vůz a ujížděl pryč. Než se někdo stačil vzpamatovat, byla pryč. Výkřiky zoufalé Persefony nic nepomáhaly. Vůz projížděl kolem jezera, kde žila vodní víla Kyané, ta pochopila, co se děje a zrazovala boha Háda, aby dívku neunášel a vyžádal si svolení její matky. Hádes se rozzlobil, uhodil královským žezlem tak, že se země rozestoupila a vůz zmizel v bezedné propasti. Víla Kyané lítostí nad Persefonou tak plakala, až se rozplynula v tenké praménky, které se spojily s ostatní vodou.

Zoufalá matka dlouhé dny čekala na návrat své dcery a hledala ji v širokém okolí. Hledala až v oko-lí Etny, celých devět dní prohledávala zemi i moře. Všude se vypytavala, jestli někdo dívku neviděl, až desátého dne zvěděla od bohyně měsíce Hekaté, že slyšela úzkostný křik, ale zloděje nepoznala. Démétér se vrátila na Sicílii a dostala se až k vodnímu prameni a proměněná Kyané vynesla na hladinu pás, který Persefoně během únosu sklouzl do vody. Démétér propadla zoufalství, ale také hněvu a hrozila, že zanevře na všechny lidi, ona jako bohyně plodné Země rozbije všechny pluhy, zničí pole i stáda a nechá lidem poznat, co je hlad.

Slyšela to víla Arethúsa a ta jí řekla, kde Persefona je proti své vůli, smutná a plačící. Démétér se vyděsila, nemohla se z té hrozné zvěsti vzpamatovat.

Postupně se ale rozhodla, že navštíví Dia a poprosí ho o navrácení dcery. Pokud Zeus neporučí svému bratru Hádovi, bude se dívat, jak svět hyne hladem. Zeus ji uklidňoval, že dceři bude manželství s bohem ke cti, ale nakonec slíbil, že Persefona se bude moci vrátit na svět, pokud v podsvětí nepožřela žádný pokrm. Nato Zeus povolal boha Herma, aby ji doprovodil do podsvětí.

Hádés vyslechl příkaz Dia a dovolil Persefoně vrátit se na zem, a zatímco se ona radovala, vtiskl jí do úst jádérko granátového jablka a tím si zajistil její věrnost provždy. Jako by se nic nestalo, při-pravil zlatý vůz, zapřáhl koně a Hermés s Persefonou nastoupili. Než se vůz rozjel, malý mužík z podsvětí řekl, že Persefona v podsvětí jedla a nesmí už vyjít ven. Dala se do pláče, nabrala vodu, mužíka jí pokropila a ten se změnil v sýčka, posla špatných zpráv.

Zarmoucená Déméter opět hrozila, zničila úrodu, všude byl hrozný hlad. Zeus k ní posílal posly, aby odložila svůj hněv, ale ona zůstala neoblomná. A tak Zeus musel sjednat dohodu mezi Hádem a Démétrou, že Persefona bude přebývat třetinu roku v Hádově říši a dvě třetiny roku bude na zemi se svou matkou.

A tak se stalo: každé jaro opouští Persefona podsvětí a shledá se se svou matkou. Celý svět se raduje, vyraší rostliny, rozkvetou květy, zraje úroda, stromy dávají ovoce a všude je plno radosti. Když se na podzim dcera vrací od své matky, Déméter pláče a s ní celá země, zvadnou květy, listí opadá, všude je pusto a nevlídno. Zbývá jenom naděje na příští jaro.

MÝTIČTÍ BOHOVÉ A BOHYNĚ, na které jste na stezce narazili

Amazonky - mytický národ bojovných žen.

Ankor - bůh šikovnosti, lstivosti, risku a hazardu, přející zlodějům, šikovným, rozhodným obchodníkům a všem libujícím si v riziku.

Déméter - bohyně přírody, kulturní krajiny a zemědělství. Spojuje život s cykly přírody – co se děje v přírodě, děje se i v člověku. Naučila lidi obdělávat půdu, pěstovat a mlít obilí a péct chleba.

Fortuna - je líčena jako vrtkavá a nestálá, právě tak jako štěstí. V její pravomoci je rozhodovat, kolik štěstí, který smrtelník bude mít.

Hádés - bůh podsvětí

Héra - nejvyšší starověká řecká bohyně, sestra a manželka Dia, patronka manželství a zrození.

Hestiá - sestra Dia, bývá označována jako bohyně posvátného ohně a rodinného krbu.

Charón - převozník mrtvých do podsvětí. Bývá znázorněn jako hrubý, vyzábělý a nevlídný stařec nebo jako okřídlený démon s dvojitou sekyrou, s kladivem nebo veslem.

Kerberos - pes, který strážá vchod do podsvětí, bývá zpodobňován s třemi hlavami, dračím ohonem, na hlavách má místo srsti hady.

Neptun - je římským bohem sladkých vod a moří.

Persefona - půvabná dcera Dia a bohyně Déméter, manželka Háda, vládkyně podsvětí.

Poseidon - je starořeckým bohem moře a vodního živlu.

Zeus - vládce všech bohů, hlava olympského Pantheonu. Když si se svými sourozenci rozděloval moc ve světě, dostal losem nebe. Od něho pocházel hrom, blesk, mračna, sníh, déšť, vítr, bouře, ale i duha.

Výlet do Prahy na muzikál Šíleně smutná princezna

Ač dva důchodci, rozhodli jsme se, že za odměnu po akčních prázdninách s pěti vnoučaty pojedeme za kulturou do Prahy. Jsme sice skalní fanoušci hradeckého Klicperova divadla a občasná návštěva některých z pražských scén nás nijak zvláště nenadchla, ale riskli jsme to. A tak jsme v sobotu 20.10. vyrazili se svými bačetiňsko-sudínskými

spoluobčany směr Praha. Vzhledem k tomu, že výlet byl koncipován jen jako návštěva muzikálu, nezbyl čas na žádnou velkou procházku Prahou, byť počasí k tomu svádělo. Pan řidič nás vysadil před pražským Hlavním nádražím, a tak jsme alespoň symbolicky nahlédli s několika nadšenci do nádherných prostor zrekonstruované Fantovy kavárny ve staré budově nádraží a potom už hurá přes park na Václavák.

Cestou jsme míjeli a obdivovali překrásně opravené Národní Muzeum a zastavili se pod sochou Svatého Václava. Odtud to bylo již jen pár kroků do Paláce Fénix, kde má svoji hlavní scénu (mimořadně pro více jak 600 diváků) StudioDvaDivadlo. Nějaký čas do začátku před-stavení přece jen zbyl, a tak jsme s několika kamarády zamířili do Divadelního klubu v pasáži, někdo na rychlý kafe jiný na rychlou polévku (fakt vynikající bramboračka jako od babičky). Jaké však bylo naše překvapení, když se dveřmi začali trosit

aktéři očekávaného představení, navíc oblečení v kostýmech, pan Kraus s panem Frejem, paní Kolářová, samozřejmě Jenda Čina s Berenikou Kohoutovou a všichni ostatní. Na vlastní oči jsme se přesvědčili, že to jsou normální lidi z masa a kostí, kterým chutná řízek s bramborovým salátem....Po této nečekané ochutnávce jsme už natěšení zamířili k divadelním šatnám, pohodlně se usadili do sedadel a pohádka může začít.....Šíleně smutná princezna, jak ji všeobecně známe, je rebelka...a proto se jí nechce usnout na vavřínech kultovní pohádky a dřimat

na filmovém pásu do té doby, než ji jednou do roka nabídnou celému národu na talíři spolu s vánočním kaprem. Rozhodla se vyrazit do terénu, opustit bezpečí archivů a DVD nosičů. Jednoduše se jí zachtělo ochutnat jablka v divadelní zahradě a předvést se v celé a zejména živé, nejenom oživené parádě, což se jí moc a moc povedlo! Všichni herečtí představitelé byli skvělí, princezna krásná a princ roztomilý. Ještě dlouho si budeme pamatovat vtipné repliky (např. pan Kraus v roli Rádce se nazval královým

Mluvčáčkem.....), krásné původní písničky nadčasové hudby Jana Hammera s texty Ivo Fischera, taneční i herecké výkony všech aktérů. Jak vtipně podotkla paní starostka: „Ten debilní šťastný úsměv mi vydrží až do rána“. A pak najednou zazvonil zvonec, pohádky byl konec a nás už čekala jenom zpáteční cesta autobusem do reality všedních dnů, děti k domácím úkolům, maminky do kuchyní, tatínkové k televizním obrazovkám... Jako bonus se sluší na závěr poděkovat panu Syrovému, který se po celou dobu příkladně staral o pitný režim, čímž nevšední kulturní zážitek ještě okořenil! Co říct

na závěr? Bylo to moc fajn a příště jedeme zase! Děkujeme moc, paní starostko!

Lenka a Zdenek Dařbujánovi, Bačetín

Fotoreportáž z dýňování

Oslavy 100 let založení republiky

4.11.2018 jsme oslavili založení republiky v Bačetiňě. Není úplně jednoduché připravit program k takovým oslavám. Je velmi snadné sklouznout k patosu nebo parodii. To nikdo z nás nechtěl a před samotným zahájením v nás panovaly velké obavy. Ani ne tak z toho, že pamětní lavička není ještě úplně hotová, ale aby to celé nevyznělo trapně. Od začátku jsem přemýšlela, jak odhalení provést. Věděla jsem jen, že chci, aby zazněla hymna a Ach synku, synku... Pak mě napadlo, že republiku pomáhaly zakládat spolky. A tak jsem požádala nejvyšší představitele našich spolků, zda by mohli být přítomni, že lavičku odhalíme společně. Překvapilo mě, jak si všichni ten úkol vzali za své a každý přinesl do té slavnosti vlastní nápad. Těsně před zahájením mě

úplně odzbrojil pan farář, když se mě zeptal, zda by se scholou, kromě Československé hymny, mohli zazpívat ještě Svatováclavský chorál. Když jako jediný víte, že na lavičce je vyobrazen sv. Václav, tak už se jen vznášíte na obláčku nadšení...

Celou akci nebylo možné si vyzkoušet. Zúčastnění dostali dopředu přesný harmonogram vč. barevně vyznačených úkolů ☺, ale poprvé jsme jeli prostě opravdu naostro! Musím se přiznat, že ač jsem Dalibora v roli pana prezidenta Masaryka ukrývala do kaple a mluvila s ním, přesto jsem byla dojatá, když k nám za zvuků fanfár z Libuše přicházel a těžko jsem ho pod tou dokonalou vizáží hledala... Projev o demokracii TGM je aktuální i v této době. Před 100 lety se řešily úplně stejné politické nešvary jako dnes.

S TGM jsme už byli kompletní a mohli jsme tak odhalit pamětní lavičku. Tu pro nás navrhl a vyrobil Honza Ježek ze Sudína. Postava představuje patrona české země sv. Václava a je vyřezána z jírovce. Opěrka je vyřezána do jilmu a sedák je z jasanu. Nohy lavičky jsou pak z borovice, švestky a smrku. Je ošetřena všemi potřebným nátěry a sám autor se bude o její dobrou kondici starat.

Po skončení ceremoniálu jsme se na sebe s Dušanem Matohlínou jen podívali a shodli se, že vše do sebe zaklaplo tak jak mělo. Tu hodinku jsme prožili jako v krásném snu a ještě dlouho budeme čerpat z toho pocitu hrdosti, že jsme to zvládli s noblesou. Chtěla bych poděkovat všem, kteří se zúčastnili a kteří přišli s nápadem. Opravdu si vážím Vašeho nadšení.

Několik lidí se mě ptalo, zda bych nezveřejnila svůj proslov z oslav. No, něčím ten zpravodaj naplnit musíme, tak ho tedy sdílím... 😊

Milí bačetiňští a sudínští, vážení hosté.

Srdečně Vás vítám na oslavách 100. výročí založení republiky u nás v Bačetině.

„Krásný věk těch 100 let. Škoda, že se toho Československo nedožilo...“

...To je vtip kolující po sociální síti.

Cynický....., ale vedl mě k zamyšlení.

Dovolte mi, abych se s vámi podělila o svůj rozbor toho, proč tomu tak je.

Byly dva národy, dva bratři. Znali se,

ale každý žil po svém. Starší bratr byl docela spokojený. Znal své hranice,

měl svou historii a také určitou svobodu.... Ale měl cizí krk, který hýbal jeho hlavou. Velmi toužil po svém vlastním..... Mladší bratr neznal nic z toho a vlastní svobodu nikdy nezažil. Ale byl odhodlaný to změnit..... A tak se bratři spojili, protože věřili, že dohromady budou silnější.... Kde se vzal, tu se vzal muž, kterému začali říkat „Tatíčku“.

Ten ty bratry podpořil.... A aby byla rodina kompletní, tak se tatíček, na úkor své vlastní rodiny, oženil. Vzal si za manželku Československo. Společně získali vše, po čem tak mocně toužili. Aby rodina prosperovala, museli hodně pracovat, ale dělali to rádi a byli šťastní.....

Jednoho dne je však postihla rána a milovaný tatíček zemřel.... Bratři ztratili pevnou ruku a společné pouto. Na svou matku moc nedbali a hašteřili se nejen se sebou, ale i s jinými příbuznými. Tak se stalo, že se objevil strýc ze západu a oba bratry srazil na kolena. Každý z nich se s tím vypořádával po svém a na pár let si se opět vzdálili.....

Bohužel je oba zachránil kavalír z východu! Oba bratry k sobě svázal pevnými okovy a donutil je přijmout opět cizí krk. Matka zdánlivě kvetla, ale duše bratrů byla pošlapána. V nesnázích po dlouhé době opět našli společnou řeč a ruku v ruce kavalíra vyhnali. Znovu mohli svobodně dýchat.

... V té svobodě se ovšem mladší bratr cítil méně svobodný než ten druhý. I on chtěl vlastní krk a vlastní hlavu. Matka ztrácela sílu a nedokázala obhájit synovo stálé naléhání. Matka zemřela, rodina se rozpadla a bratři zpřetrhali rodinná pouta. Učili se otáčet svým krkem a používat svou hlavu.

Konečně oba znali své hranice a začali psát novou historii. Pomalu začali zapomínat, že se někdy znali a že si rozuměli...

Ne na darmo se říká, že to jablíčko nepadá daleko od stromu. A tak i ti bratři na své cestě dospívání šli vlastně stejnou cestou a na jedné křižovatce se znovu potkali. Starší a vyspělejší..... Mluvili spolu a najednou přišli na to, že

si vlastně moc chyběli. Že si znovu chtějí rozumět, že mají mnoho společného, a že když se podporují, tak je jejich hlas silnější. Nikdo je již nenutí k té bratrské lásce. Oni ji tak prostě sami cítí. O to je intenzivnější a krásnější.....

Zdá se, že v naší historii jsou osudové roky s osmičkou na konci. Velké zlomy v životě bratrů. Takže rok, kdy matka zemřela je buď výjimkou, která pravidlo potvrzuje, anebo to tak mělo být. Mladší bratr získal vlastní sebedůvěru a vlastně celou identitu. Stal se sebevědomým a může se rovnat staršímu bratru.

100 let se sice Československo nedožilo. Oba národy Čechů a Slováků však mohou kráčet v míru rovnocenně vedle sebe.....

Alois Jirásek přivítal Tomáše Garrigue Masaryka na Willsonově nádraží zhruba těmito slovy: „Vítejte, pane prezidente v zemi Chelčického, Komenského a mistra Jana Husa.“

Myslím, že pan Masaryk ale věděl, že jsme také národem třeba pana Wericha a Švejka. Legrace a cynismus na cokoliv je nám vlastní. Je však také důležité umět se nad věcmi zamyslet.

Proto dnes tyto krásné kulaté narozeniny s úctou slavíme a vzpomínáme na osobnosti a hrdiny, kteří se o naši republiku zasadili. Oni naše národy znali, věřili v nás..... a to hlavně ten jeden....

„Sláva tobě Masaryku!“

Gábina Prýmusová

Slavnostní koncert v kapli sv. Kříže

Vyvrcholením bačetiňských oslav 100. výročí založení Československé republiky se pro všechny milovníky vážné hudby jistě stal slavnostní koncert Pražského Tria v kapli sv. Kříže.

Významní hudební umělci – houslistka Dana Vlachová, violoncellista Miroslav Petráš a klavírista Milan Langer – skvělí hudebníci, vystupující v koncertních sálech celého světa, zavítali do naší vesničky a zahráli nám ve vyhráté a vyzdobené kapli skladby známé i méně známé od Josefa Suka, Bohuslava Martinů a Bedřicha Smetany.

Kdo se vystoupení Pražského Tria zúčastnil, určitě mi potvrdí, že to byl mimořádný zážitek. Vynikající provedení skladeb působilo příjemné mrazení v zádech. Osobně mě překvapilo, jak dobrá je v kapli akustika. Ocenila jsem také vstřícný přístup hudebníků k mladším posluchačům – poutavým průvodním slovem vždy představili autora hraného díla, skladbu, její obsah i okolnosti jejího vzniku. Tak byly skladby srozumitelné i dětem. Na závěr koncertu připravili hudebníci bouřlivě aplaudujícímu publiku milé překvapení – Bugatti step Jaroslava Ježka v neobvyklém zpracování pro klavír, violoncello a housle. Byla to mistrovská ukázka hudebního umění.

Všichni, kdo jste pracovali na přípravě a uskutečnění oslav si opravdu zasloužíte velikou poklonu. I můj strýc z Brna, zvyklý účastnit se různých státních ceremoniálů, uznale prohlásil: „Bylo to na úrovni, důstojné a krásné...“

Jindra Zelená

Rozsvícení obecního stromu

První adventní neděli jsme tradičně rozsvícili obecní strom. Netradičně a úplně poprvé jsme také rozsvícili obecní betlém. Ten vyrobily „holky z naší školky“ za pomoci dětí. Chýši jsme pak společně postavili již týden předem. Cílem je, že budeme betlém dál rozšiřovat. Máme v plánu třeba při táboře s dětmi vyrobit další postavy nebo zvířátka. Pokud i vy máte chuť něco vyrobit, meze dobročinnosti se nekladou.

Styl si můžete prohlédnout a ostatní je jen na Vás. Budeme moc rádi, místa máme dost.

Ted' už ve zkratce k samotnému rozsvícení. Počasí nám moc nepřálo a odpoledne začala padat nepřijemná omrzlice. Bylo na čase zase trochu improvizovat. Nenapadlo nás nic jednoduššího než přeparkovat hasičské auto s vlekem a mohlo se slavit v hasičárně. Sice v trošku stíněném prostředí, ale za to v suchu. Krátkým programem se představily děti ze školky za kytarového doprovodu Jakuba Prýmuse. Své stále se zdokonalující houslové umění nám předvedl Míša Moravec. O závěrečné vystoupení se postaral sboreček ze základní školy v Dobřanech. Po kulturním

programu se děti nadšeně vrhly do práce a samy si dozdobily obecní strom. A když bylo hotovo, tak už stačilo jen začít odpočítávat. Vše se povedlo na jedničku a rozsvítilo se. Pak už jsme jen zvedli hlavy vzhůru a kochali se krásným ohňostrojem. Poděkování patří Jirkovi Marešovi za přenádherný strom. Pomohl Martinovi Fabiánovi i s jeho instalací a také zdobením. Do této party pomocníků patří ještě Dáša Syrovátková a Jitka Hadvichová, které pro vás připravily oba čaje. No a v neposlední řadě i Luboš Matuška, který stačil rychle vyklidit hasičárnu. Ruku k dílu přidal mnohem více lidí a vážíme si jejich pomoci. Tak zase za rok...

Kulturní kalendář

24.12. Sousedské koledování v kapliče sv. Anny v Sudíně ve 22 hod

30.12. Předsilvestrovský špacír, sraz v 10,00 hod pod orlojem

5.1. Tříkrálová sbírka

Vánoce

Každý rok si na Vánoce přejeme štěstí, lásku, pokoj, radost a především zdraví. Snažíme se být si navzájem blíž a vzpomeneme i na lidi, které jinak opomíjíme. Než Vám ale budu přát požehnané Vánoce, možná by stálo za to si říct, co to ty Vánoce vlastně jsou. Kde je jejich kořen a smysl.

Často se setkávám s tím, že mi lidé hned po půlnoční říkají: „tak už je to za námi - Vánoce nám zase končí!“. To je ale omyl, Vánoce začínají právě

štědrým dnem a to příchodem Ježíška. Ježíška, z kterého jednou vyroste Ježíš. Ať už vnímáme Ježíšův příchod jakkoli bezvýznamně, stojí za to se u něho zastavit. Pokud to vezmeme čistě obecně, bez křesťanského pohledu na věc... Tak nějaký Ježíš z Nazareta je opravdu historicky dohledatelnou osobou, která není jenom povídkou staré babky. To, co můžeme s jistotou tvrdit je, že přitahoval zástupy a měnil jejich pohled na život. Zaséval do srdcí lidí touhu po lásce a opravdovosti a dával základy morálce. Snažil se být převážně s těmi, kteří si jeho přítomnost nemohli koupit. Můžete opomenout to, že je označován za Mesiáše (spasitele světa) a že dělal zázraky, ale nelze popřít jeho pozitivní ovlivnění společnosti.

S křesťanstvím do Evropy přišlo vzdělání, sociální péče, zdravotní pomoc a rozvoj obchodu. Pokud jde přímo o náš národ, prošel příchodem Cyrila a Metoděje opravdovou revolucí. Možná máte pocit, že žijeme ve zhýralém světě, to jste ale nežili v době příchodu těchto věrozvěstů. Náš národ byl toho času národem barbarů. Nedělejme tu chybu, že tuto naši kulturní proměnu zapřeme, ale snažme se z ní vycházet.

Když z Ježíška vyrostl velký a dospělý Ježíš, dal nám mimo jiné jeden zákon, který postavil nad všechny zákony: „miluj svého bližního jako sám sebe“. Vezměte to prosím ode mne bez předsudků a jděte k podstatě těchto slov. Víc Vám ani nemůžu přát, než abyste druhé milovali jako sebe sama, protože jedině taková láska má potenciál zaplavit a proměnit celý svět! Přeji Vám ale i sobě, aby Ježíšek, na kterého čekáme, potěšil naše srdce a až přijde čas, aby v nás vyrostl v dospělého Ježíše!

Jan Barborka

***Staří i noví zastupitelé a všichni
zaměstnanci obce Bačetín Vám přejí vše
nejlepší v roce 2019!***

Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele!!!

*Báčetiňský zpravodaj byl zapsán do evidence periodického tisku
pod evidenčním číslem MK ČR E 21944*

Redakce: Gabriela Prýmusová a další pisatelé za jednotlivé spolky

Foto na titulní straně: Helena Bečvářová

Tisk: Tiskárna Rege, Opočno, www.tiskarnarege.cz

Báčetiňský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín
Tel./fax: 494 665 607, E-mail: ou@bacetin.cz, www.bacetin.cz

Bačetínský ZPRAVODAJ

Bačetínský zpravodaj vydává
Obecní úřad Bačetín
Telefon: 494 665 607, Fax: 494 665 607
E-mail: ou@bacetin.cz
www.bacetin.cz

